

Zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno

AZET

3/2018



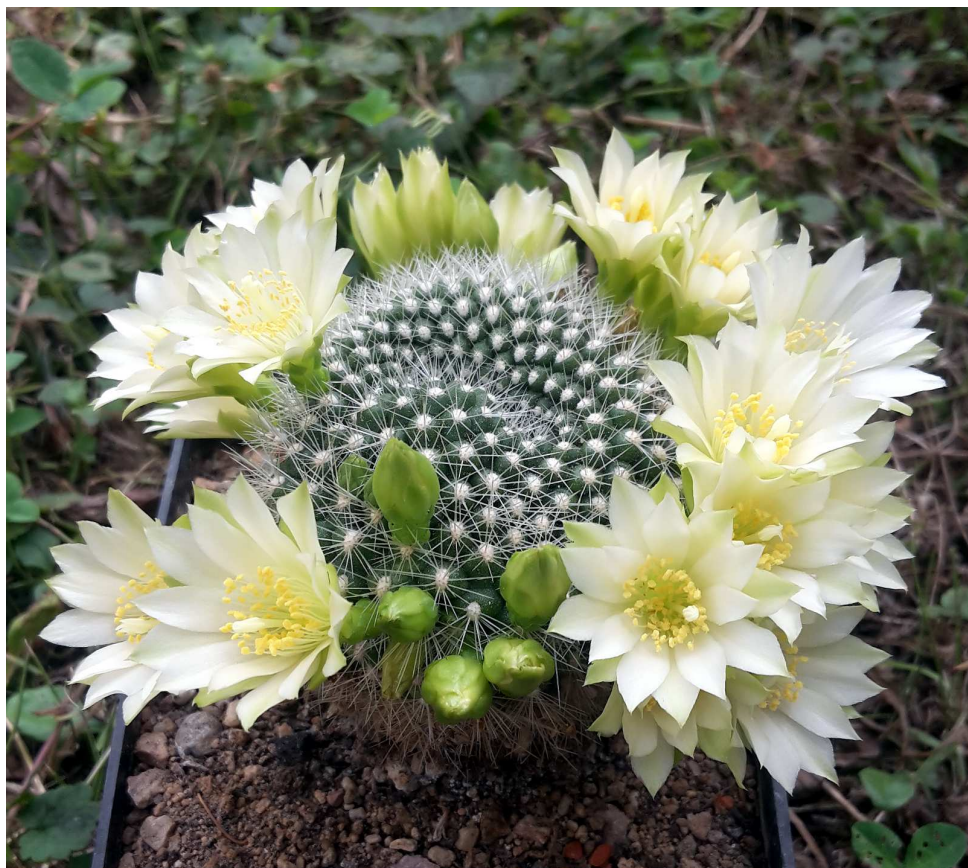
Z činnosti klubu – členské a výborové schůze

Pražské sympózium

Naše výstava →

Setkání (nejen) polských kaktusářů

Kytka čísla: *Rebutia* od Karla Kašpárka



Spěchám...

...a nebudu pokračovat písničkou, byť i takovou znám. Uzávěrka Azetu vychází zrovna v době před dovolenou, kdy by mi měl konečně nastat čas a klid, leč je mi to málo platné, chci-li, aby se vše stihlo do termínu pro distribuci časopisu. Tož to bude tentokrát kratší. Jakoby se i ten Azet scvrkl suchem.

Vody spadlo vsuktku velmi málo a vypadá to, že začínáme sklízet, co jsme zaselí a že to začínají vidět i mnozí z těch, kteří donedávna dělali jakoby nic. Málo platné, stejně na svém chování a přístupu nehodláme nic změnit (aspoň jak to vidím kolem sebe), tak můžeme čekat, že se problémy s počasím budou stále zvyrazňovat, až jednou...

Rok je však bohatý a slibný na úrodu. Po dvou předchozích – slabších – jsme se dočkali hezké úrody a rovněž svítí naděje na tu zbývající.

Daří se nejen ovoci, velmi se nám povedla i letošní výstava kaktusů, o níž bude ještě dále řeč. Inovativní vzhled, dobrá návštěvnost, velký odbyt rostlin v prodeji, často nadšené a pochvalné ohlasy od návštěvníků.

Tímto číslem si budete možná listovat cestou na zájezd začátkem září. To bude po první poprázdňinové schůzi a klub se začne probírat po letní stagnaci. Cesta bude delší, poznáme však pro změnu zase kousek Slovenska. Dnes formálně cizího státu, – jak hloupé, když je nám tolik blízké a řečí i srdcem si většinou dobře rozumíme. Ostatně některé spolky a sdružení ignorovaly ono formální rozdělení Československa a stále fungují ve společném duchu. O tom si tak přemýšlím, zatímco všude okolo velkohubě slavíme (nebo se chystáme slavit) nedožité sté narozeniny Československa.

A ještě se rozhlédneme okolo – v Rusku skončilo Mistrovství světa ve fotbale – spíše jako by to bylo mistrovství Evropy. Americký prezident Trump se setkal s Vladimírem Putinem. U nás máme konečně schválenou vládu, z níž postupně odpadávají opisovači diplomových prací a sem tam se někdo probudí a prohlásí, že je sucho a kůrovec nezdržitelně kůru kouše. Pomalu opadá uměle vyvolaný humbuk kolem nařízení EU o ochraně osobních dat, v jehož stínu se nenápadně schovávají další zajímavé věci, o nichž se nemá mluvit. A jede se dál v létě převážně teplém a zatím stále velmi suchém – jen vzácně a lokálně osvěžovaném nárazovými přívalovými dešti, s nimiž si vyschlá země pro změnu neví rady.

Zpátky však k věci. Toto číslo Azetu, které vás o mnoho času neobere a ruce se jeho držením neunaví, zachraňují články od přispěvatelů, kterým upřímně děkuji. Jmenovitě Janě Čechové a Karlu Kašpárkovi (kytka čísla).

Pohoda, hezký den

Josef

Členská schůze 4. května 2018

Schůzi zahájil na obvyklém místě v přednáškovém sále univerzity v obvyklé době po sedmácté hodině první pátek v měsíci předseda Petr Metela. Vyzval k doplnění neobsazených služeb na výstavu a připomenul organizační záležitosti. Stejně jako v minulých letech začnou brigády v úterý. Svoz rostlin ve středu a ve čtvrtek dopoledne. Přebírat bude Jiří Peňás. Následovaly pokyny pro prodej rostlin. Připomněl procento z tržeb, které jde klubu, nutnost zapisovat si u brigád příchody a odchody a neparkovat hned před obchodem. Samozřejmě

musí být v pořádku označování rostlin do prodeje a doporučuje se dávat ceny zaokrouhlené na pětikoruny, rostliny v důstojných květináčích. Zahájení předpokládáme v pátek kolem půl páté pro brigádníky, vystavovatele a lidi kolem výstavy.

Jiří Peňás připomněl pravidla pro předávání rostlin, pokud to jde, označit i jednotlivé květináče. U významných rostlin by měla být jmenovka. Nechceme rostliny všelijak napadené škůdci.

Do slosování přispěli rostlinami František Chládek a pan Kubát(?).

Potom ještě sdělil Petr informace o rekonstrukci skleníků (Středisko volného času Lužánky, p. Trávníček) a nabízejí se tam věci a rostliny k rozprodání, kaktusů už moc není, spíše pokojové rostliny. Jarka Životská doplnila podrobnosti.

Poté nastal chvíli šum a volná zábava. Bylo to způsobeno tím, že přednášející spoléhal na dálnici, po které se sice dá jet i stotřicítkou, leč býváme rádi, že lze popojíždět krokem.



Zanedlouho přišel přednášející Bořivoj Prokeš. (Nikdy jsem jej předtím neznal, viděl jsem jej snad poprvé. Ani na webu o něm není mnoho zmínek, snad jen že je to zkušený pěstitel se zelenýma rukama, že mu vyklíčí snad všecko, co jinému nikdy a že mu zakoření i to, co jiným spolehlivě uhnije.) Omluvil se nejprve za zpoždění. Začal vyprávět o ostrově Madagaskaru (Malgašská republika), kde byl pětkrát a kam již jej to znovu táhne. Přednáška i přes to zdržení trvala hodinu a půl a kdyby mi to někdy vyšlo, udělám přepis. Včil to nejde. Pravověrní kaktusáři si, pravda, moc neužili, zatímco sukulentáři měli dost důvodů k tomu, aby byli spokojeni. Byla znát zkušenost přednášejícího a cestovatele, proto byla přednáška zajímavá. Když se k tomu přidají hezké obrázky,

není důvod k nespokojenosti, což ostatně potvrdilo i následné hodnocení na schůzi výboru. Mě třeba zaujalo srovnání obrázků stejných míst z různých cest s časovým odstupem.

Schůze výboru 15. května 2018

Schůze v řádném termínu a na kdysi obvyklém místě (u předsedy Stuchlíka) jsem se tentokrát nemohl zúčastnit. Ze zápisu, který jsem dostal, vybírám:

Je domluven sál na sympózium. Bude to Hvězda v Bystrci, kousek od místa, kde míváme výstavy. V jednání jsou přednášející, někteří potvrdili účast. Minulá schůze byla hodnocena ke spokojenosti i přes pozdní příjezd přednášejícího. Dá se čekat pokračování. Byli upřesněni i další přednášející na řádné přednášky. Byly doladěny poslední pokyny před výstavou a úkoly pro jednotlivé členy výboru. Zazněly i nápady pro příští výstavu a nakonec přítomní popřáli Standovi Stuchlíkovi k narozeninám. Schůzi završila neformální beseda.

Nevychází to

Ať dělám, co dělám, nedaří se mi naskládat text a obrázky tak, jak bych si to představoval a jak by to vypadalo hezky. Nedostalo se tentokrát na fotku na plakát (soutěž) ani na reportáž o výstavě. Tož snad to vyjde na podzim. Děkuji za pochopení a za trpělivost.

Úterý 22. května před výstavou



Pátek 25. května – Zahájení výstavy





Rebutia cv. „Meisterstück“

Tuhle kytku jsem kdysi kdesi uviděl a přál si ji mít. A o nějaký rok později jsem si přání splnil. Není to sice žádný „špek“, ale obě rostliny, které mám, každý rok spolehlivě a krásně kvetou krémově bílými květy.

Pokoušel jsem se na internetu něco o ní dozvědět a byl jsem překvapen, jak v dnešní době informací, je toho zoufale málo. Backebergův *Kakteenlexion* z roku 1966 se o ní zmiňuje pod jménem *Rebutia hybrida albiflora*.

Pěstitelem, u něhož spatřila světlo světa, byl prý nějaký pan Stirnadel a mohlo by jít o křížence druhů z rodu *Rebutia* a *Pseudolobovia*, např. *Pseudolobovia polyancistra*. Na dalších stránkách autor píše o původu ve druzích *Rebutia kranziana* nebo *Rebutia kariusiana*. A to je vlastně vše, co se mně podařilo najít. Každopádně mi dělá radost stejně jako nám všem tenhle náš kaktusový koníček. V jedné písničce skupiny AG Flek zní, že blázni umírají nadvakrát. A o to přece jde.

Karel Kašpárek – včetně obrázku na titulní stránce

Azet – zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno – Neprodejné – Redakce, jazyková úprava, sazba: Josef Polách – sazba systémem \TeX s použitím písma Lido – tisk: Tiskárna Indra – vytvořeno s použitím legálního a svobodného softwaru – aniž bylo vědomě ublíženo živým tvorům – v článcích byly opraveny jazykové a typografické chyby, beze změny smyslu sdělení, není-li uvedeno u příspěvku jinak – připomínky, náměty, příspěvky prosím na adresu josef@polach.org

Členská schůze 1. června 2018

Na den dětí jsme se opět sešli v univerzitní posluchárně na Kotlářské. Bylo to právě v průběhu výstavy – jak to v posledních letech vychází.

Schůzi zahájil Petr Metela zprávou o úmrtí našeho člena a bývalého člena výboru Ivana Blažička. Jeho památku jsme uctili povstáním.

Dále připomněl pokyny k ukončení výstavy a zmínil první poznatky z letošní výstavy. Velký zájem v prvních dnech a předpoklad slušného úspěchu.

Důležitou zprávou bylo sdělení místa a času konání sympózia. Bude to v Bystrci pod zoologickou zahradou v restauraci Hvězda. Je to při cestě od šaliny – zastávka ZOO přes lávku a kousek směrem ke Čtyřlístku, avšak po pravé straně.

Dozvěděli jsme se i o tom, že zájezd bude tentokrát na Slovensko. Padla i jména předpokládaných hostitelů.

Následovalo slosování lístků. Cenami přispěli paní Švestková a Stanislav Stuchlík.

Na tomto místě určitě očekáváte přednášku. Stala se však podobná věc jako minule. Doprávní situace nám zdržela přednášejícího, proto zaskočil Stanislav Stuchlík s krátkým povídáním o své cestě z listopadu roku 2016. Chvilí jsme nemohli najít ty správné obrázky, tady se však nemůže nic ztratit a proto následujících téměř šest minut mohl Standa vyprávět.



Poté však už dorazil Jaroslav Šnicer a po krátké přípravě se dal do vyprávění.

Přednáška pak trvala asi hodinu a půl. Začal zmínkou o nové mamilárii z okruhu plumosy, která je však zatím obestřena tajemstvím, Mexičané chtějí potlačit očekávaný zájem.

Na cestě, o níž Jaroslav vyprávěl, jej doprovázeli Vojta Myšák, Roman Staník, Milan Zachar, Láďa Pasový, Miloš Krejzlík, Alan Pochop(?) a Libor Kunte. Úplně nejbáječnejší sestava. Představení zahrnuje i několik ilustračních příběhů odhalujících charakteru některých účastníků.

Zkrátka jsme se dostali na lokality za zajímavými a krásnými rostlinami.

Nechyběly i časté narážky na zoufalý mexický způsob ochrany přírody. Situaci kolem ochrannářských pravidel a zákonů komentoval s rozhořčením a doplnil vyjádřením a zdůvodněním svého postoje. Ilustroval to na případech z praxe a jejich popisem. Například záchranná stanice na rostliny. Zabývají se tam rostlinami, které to nepotřebují a opomíjejí ty vzácné a ohrožené. Většinou to není způsobeno zlým úmyslem, spíše neznalostí.

Přednášející byl v Mexiku padesátkrát. Má je projeté velmi důkladně a není mnoho takových odborníků. Jeho záměrem je vytvořit odbornou databázi rostlin a lokalit, aby tím pomohl botanické systematice i ochraně rostlin.

Jaroslav Šnicer potvrdil, že je stále zkušeným cestovatelem, botanikem a znalcem Mexika. Díky tomu, že je zároveň skvělým vypravěčem, byla tato přednáška skutečně jednou z těch, které si rád poslechnu znovu a tím si i za slouží přepis. Jestli se někdy vytrvale rozpráví, slibuji, že na to vlitnu.

Schůze výboru 12. června 2018

Výbor klubu se sešel opět u předsedy Petra Metely. Byla drobná upřesnění k sympóziu, minulá schůze s přednáškou Jardy Šnicera byla hodnocena ke spokojenosti a program dalších schůzí je zatím beze změn.

Proběhlo první hodnocení výstavy. Velmi úspěšná byla tržba v prodeji rostlin, ostatní údaje byly stejné nebo mírně nižší. Ocenili jsme příznivější klima v přistíněném prostoru, pochválili jsme Jarku Životskou za aranžování. I brigády byly v pohodě, ta úklidová byla rychlá. S úsměvem bylo řečeno, že kvůli tomu, že tržby za rostliny se rozdávaly až po skončení práce. Ztratily se dvě rostliny a rozhodli jsme se poskytnout přiměřenou náhradu postiženým. Na příští rok budou nové dekorace se vzpomínkou na 25 let ve Čtyřlístku. Jiří Kolařík poskytl sponzorský dar vzdav se odměny za služby. Výbor děkuje.

Stanislav Stuchlík informoval o pražské výstavě, která se nesla ve znamení narozenin I. Běťáka. Co bylo mimo něj, nenadchlo. Připravuje se stěhování knihovny a čestný předseda Odehnal chystá u něj doma oslavu narozenin pro členy výboru.

Nakonec jsme popřáli Janě Čechové k narozeninám a schůze přešla v neformální volnou zábavu.

Schůze výboru 10. července 2018

Výbor se sešel u Metelů, tentokrát však o týden dříve, jak se členové byli předtím domluvili. Program byl kratší, stručnější, protože červenec už je daleko po výstavě a příliš brzy před podzimní částí sezóny a zájezdem. Stěhování knihovny nabývá konkrétních rozměrů, bude brigáda, převoz, administrativní zápis (revizní komise). Díky Petrovi máme zaplacen a domluven sál na příští půlrok. Shromažďujeme historické fotky z minulých výstav na příští jubilejní. Rýsuje se směr zájezdu – Žilina, Poprad. Pojedeme brzy a bude to do pozdního večera. Proběhla diskuse o nominaci a podpoře příštího Zlatého Alberta a Karel poptává starší časopisy pro jednoho zájemce.

Nakonec jsme poblahopřáli předsedovi Petrovi k narozeninám a po chutném občerstvení jsme klábosili o ledačem, než jsme se rozešli s oblíbeným: „Už ti zase jede vlak?“

Tradiční pražské sympozium 24. 3. 2018

Dne 23. 3. 2018 se v prostorách úřadu městské části Praha-Libeň konal 32. ročník tradičního pražského sympozia. Akci zahájil předseda přítel Ivan Běťák. Na úvod nás uvítal, sdělil několik organizačních záležitostí a pověděl několik zajímavostí ohledně sympozia, např. že sám již jej uvádí po dvacáté osmé a za celou dobu pořádání sympozií se zúčastnilo celkem 150 přednášejících.

Mohli jsme shlédnout celkem 4 přednášky, ve kterých byly rovnoměrně zastoupeny kaktusy i sukulenty.

Jako první nám svoji přednášku „Rod *Weingartia*“ přednesl Ludwig Bercht z Nizozemí. Popsal nám jednotlivé druhy a jejich výskyty napříč celou Argentinou od jihu až k severu. Jako zajímavost např. uvedl, že *W. westii* byla nejprve popsána jako *Gymnocalycium* a teprve následně přeřazena do rodu *Weingartia*.

Dalšími zajítky nás provedl Rikus van Veldhuisen – taktéž z Nizozemí – se svými „Sukulenty Zimbabwe“. Jeho cesta začala příletem do Johannesburgu a pokračovala „nahoru“ na Harare, do národních parků a zpět na jih do JAR. Cesta trvala 3 týdny a celkem urazili okolo 6 tisíc kilometrů. Zimbabwe je zvláštní země. V dobách, kdy bývala německou kolonií, to bývala bohatá země. Nyní je to země velmi chudá a zdevastovaná. Vzhledem k minimální atraktivitě pro turisty jsou některá místa v zemi učiněnými přírodními ráji. V zemi se obecně vyskytuje méně sukulentů než např. v JAR. Můžeme zde nalézt především zástupce rodů *Euphorbia*, např. *E. griseola*, vzácnou *E. bernardii* nebo také některé nové druhy, které teprve čekají na svůj popis.

Po jistě dobrém obědě jsme si mohli poslechnout vyprávění presidenta společnosti přítele Jaromíra Vícha z jeho cesty po nalezištích kaktusů v Kolumbii. Úvodem bylo řečeno, že Kolumbie je rovníková země bez rovníkového počasí. Přítel Vích zde navštívil pět významných lokalit, kde byl předpokládán výskyt kaktusů. První oblastí bylo Mondoñedo, kde mohli vidět zástupce *Op. schumanniana*, *Wigginsia vorwerkiana*, v Evropě skoro neznámý *Melocactus guanensis*, *Melocactus curvispinus* nebo *Mammillaria columbiana*.

Následující velice zajímavou prezentaci nazvanou „Průzkum lokalit rodu *Caralluma* v Indii“ nám přednesl přítel Wiebe Bosma do třetice z Nizozemí. Na úvod jsme mohli shlédnout několikaminutový sled fotografií ze života Indů a rozmanitosti krajiny Indie doprovázené nádhernou etnickou hudbou. Na jeho cestě jsme mohli spatřit zástupce rodů *Euphorbia*, *Caralluma*, *Kalanchoe* nebo *Ceropegia*. Přednáška byla zajímavá především proto, že my sukulentáři jezdíme za svými miláčky úplně na jiné kontinenty a toto je za tím ze sukulentářského pohledu neprobádaná část zeměkoule.

Jako každoročně bylo sympozium velice zdařilé.

Ing. Jana Čechová

Setkání polských kaktusářů – Wiosenne Spotkanie Miłośników Kaktusów Ustroń-Jaszowiec

S několika přáteli jsem letos navštívila akci pořádanou polskými kaktusáři a především jejich prezidentem Andrzejem Wandzikiem, která se konala v krásném prostředí polských Beskyd. Setkání bylo zahájeno v pátek a to společenským večerem s posezením u dobrého moku a jídla při debatách určitě nejen o našich oblíbených kaktusech a sukulentech.

Další den pokračovala přednášková část. Mohli jsme shlédnout celkem 9 přednášek. Z toho 5 přednášejících bylo z České republiky (J. Vích, J. Šnicer, P. Heřtus, J. Procházka a L. Král), 1 přednášející ze Slovenska (G. Vereš) a 3 přednášející z Polska (G. Matuszewski, T. Blaczkowski a R. Klajmon). V přilehlých prostorách u přednáškového sálu probíhal doprovodný prodej kaktusů a sukulentů.

Naše skupina se po sobotním programu odebrala do svých domovů. Akce však pokračovala i následující den, a to prohlídkami sbírek kaktusů v Polsku i v České republice.

Rádi bychom tímto poděkovali příteli Andrzejowi Wandzиковi za opravdu příjemné a přínosné setkání, které pořádá již tolik sezón a těšíme se na další setkání ať už v Polsku nebo na některé z našich akcí, které naši přátele z Polska také navštěvují.

Ing. Jana Čechová